EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

La darrera colònia

Â
Espanya ha perdut moltes colònies al llarg de la seva història. La propera que perdrà serà Catalunya. I no serà fàcil que ho assimili. Li va passar també a la Gran Bretanya fa quasi un segle. La pel·lícula de Neil Jordan sobre l'irlandès Micheál Ó Coileáin, "Michael Collins", comença dient que la pèrdua de la colònia més propera és la més dolorosa. I parlo de colònies perquè és, en realitat, com ens veuen: un territori conquerit, espoliat, inferior en drets i on han volgut sempre imposar la seva llengua. Però de mica en mica, la nostra nació ha anat despertant a la realitat, ajudada, això sí, per les accions sempre hostils de la metròpoli. Estic convençut que, deixant de perseguir el català i amb 5.000 milions d'euros anuals, haurien pogut seguir xumant de la nostra mamella durant segles.
No s'haurien fet retallades i, els catalans, força mesells de mena, hauríem anat fent la viu-viu. Però davant dels persistents atacs econòmics i culturals de tota mena, en un moment en què la informació corre amb facilitat i la reacció no pot ser la clàssica d'enviar-hi les tropes, Catalunya s'alça democràticament i decidida contra el jou de l'opressor. Som mesells, però també molt reactius. I els independentistes s'han multiplicat.

I se n'adonaran tard, quan deixin de rebre, sorpresos, l'ingrés dels nostres impostos. I es preguntaran per què. I no ho entendran. Durant els darrers tres anys, han donat el procés per mort, diverses vegades. Sovint es parla de la desconnexió que nosaltres hem fet. En realitat, crec que són ells els que han desconnectat de la nostra realitat. Com ells han estat els separadors. Les informacions que rep un ciutadà espanyol sobre el procés, són esbiaixades. De fet, prefereixen no saber. Escoltant les declaracions de tertulians o polítics espanyols (i tant se val de quin partit siguin), em sembla escoltar gent molt allunyada, distant, irreal. Parlen de legalitat, com si fos divina i immutable. Com si les lleis no poguesin canviar. Avui mateix, el secretari general del PSOE parlava de canviar la Constitució, però mai com a satisfacció dels sobiranistes. Però si ja no ens interessa la seva Constitució, ni les seves lleis. Ni ens fan por les seves amenaces. Volem seguir la nostra legalitat i la nostra voluntat democràtica.
Estem construint un estat, i ho volem fer agafant el millor dels altres estats. Com tants i tants nous estats ho han intentat fer al llarg de la història. I ho farem perquè no hi ha volta enrere. Perquè ja ho hem decidit. I ho farem colze a colze, il·lusionats i somrients.